

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA.

PERIODICH SATÍRICH, HUMORÍSTICH, IL·LUSTRAT Y LITERARI.
DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

2 CUARTOS CADA NÚMERO PER TOT ARREU.
NÚMEROS ATRASSATS 4 CUARTOS.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, 20
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya 8 rals.
Cuba y Puerto-Rico, 16.—Estranger, 18.

PELS REYS.

Lo rey del mon es l' opinió pública, sobre tot en lo sigle de las llums, de 'n Batllori y de 'n Fontrodona.

La opinió que observa y apaudeix ó censura, regala y arrebatá imperis, varas de inents d' arcalde y cadiras de regidor.

En contra d' ella no hi piden res las ordres dels arcaldes, ni las resistencia dels burots de la Creu cuberta, ni 'ls llibres que s' ensenyan, ni las oracions patéticas de aquells regidors que 'ls sobra de influencia lo que 'ls falta pantalons, ni 'ls mateixos vots de una colla d' amic, que diuhem:

«Ego te absolvo avuy, per que demá tu pugas absol-drem á mi.»

La reyna del mon, l' opinió, per compte d' extendre la má per donar l' absolució, clou los punys y aménassa.

La reyna del mon, desde que sab que 'l regidor senyor Escuder vá anarse'n á un fielato, y després de detenir á dos carros de blat, de la mateixa manera que uns quants mesos endarrera havia detingut dos carros de blat de moro, vá voleure 'ls llibres per verificar una comprobació;

Desde que sab que 'ls llibres no ván ensenyárseli, negantse á ferho, primer los empleats y després lo Sr. Batllori;

LOS REYS.—Estampa del sigle XIX.

¡QUINA NIT!

Era una nit silenciosa en que la lluna argentada ab sa resplandor hermosa mostrava al mon, orgullosa tot son brill d' una vegada. Era jay! una nit d' aquelles que inspiran als trovadors nit pura, en que les acelles mostran quan les belles, perque 's trasllacen a flores. Tot respirava en el cel, fins lo novell riu inyo! ab sa tendre melodia semblava allunyar volia la pena y 'l desol. ¡Quin ser hi arà desgraciat que en tal nit no disfrutés?... sols jo estava a preserat, y tot perque... a una joia tirava perdre tota los diners.

ANTON P.

ESQUELLOTS.

Ja no hi ha res sagrat ni res respectable ni la vara del jarcalde.

Figürinse que d' aquesta vara vá desappareix un tros de punyo, qu' era d' or, esmalts y pedres precioses, havent hagut de ser reemplaçat per un altre que val dotze duros menos.

No hi ha remey: si jo fòs arcalde no deixaria la vara per res del mon: per menjar me la posaria a la taula, per dormir me la posaria al llit.

A no ser que 'l lladre, desconegut fins ara, tractés de aplicar a aquesta vara lo sistema de mal, escursantla una mica, per reduhirla a metro...

Una noticia: «S' está construhint un petit teatro en lo presiri de Valladolid.»

Y are que vingan las naciones a admirar lo nostre regimen penitenciari.

Lo teatro es la escola de las bonas costums, y 'ls presidaris de Valladolid están a punt de demostrarho.

¡Ab quin brillo representarán *El puny del godo*, *La mancha de sangre*, etc. etc!

Jo crech que si posan teatros als presidiaris, es per distreure y entretenir als presidaris.

Aixis no tindrán tanta afició a escabir-se.

L' arquebisbe de Montreal (Estats Units) ha excomunicat a Scribe (ja difun) y a Legola als actors Jarret y Sarah Bernard que han tingut un bé representarlo.

Aquest personatge que dispara excomunicacions aixis, francament, més que un arquebisbe, sembla un arquebús.

L' any nou ha entrat tot ennuvolat a plòviscós. Fa com tolas las erialuras al neixer, mala cara y plora.

—Mira, cau neu, deya un senyor unmenje passat. —No, a néu no hi arriba, l' hi responia un altre: no cau més que aygua frappé.

Un editor, a fi d' any obsequia als seus amichs ab un calendari.

Arriba 'l mosso a casa de un avar la seva senyora 'l reb y diu: —Mira, en Tomás nos envia un calendari que vols que l' hi donga?

—Dónali 'l vell, respon l' avaro.

—¿Saben quina es la broma més cruel que pot ferse a un home gelós lo dia de Ignocent? —Enviar un ram de flors a la seva senyora.

Mentres a Tarragona, pels vols de Nadal, executavan a dos infelissos, a un curiós que contemplava l' horrible y exemplar espectacle, varen parlar 'l rellotje.

He dit exemplar espectacle, y aquest robo ho demostra.

Lo lladre que vá realisarho, segur qu' es un desgraciat que se sent inclinat al crim.

Y si ha robat lo rellotje, no ho pot haver fet pas per l' interes, sino per tenir un rellotje de aquella execució.

Vels'hi aquí que un perruquer del carrer de Trenca-claus vá comprar un bitlet de Nadal, y vá repartir s, resultant lo bitlet premiat ab 500 duros.

Lo perruquer, al veure's, quila per la sort vá fer

com los irregularisadors, vá desapareixe, ell y 'ls fondos.

Los coparticipes ho han sentit molt, perque haurian volgut donarli una bona peluca.

Han detingut un home que cada dia entrava a un forn del carrer Nou ab una clau falsa, prenia un pá y se 'n anava tot content a casa seva, després de tancar la porta.

Vels'hi aquí que aquest infelis se n' ha fet lo que prenia: un pa.

A Tacon, (Granada) van renyir los dos únichs barbers que hi havia al poble, afeytantse mutuament ab una navaja ab punta, de manera que l' un vá quedar mort al acte y l' altre plé de feridas.

¡Quins barbers més barbaros!

No estranyin si la crónica de la present senmana siga tant abundant de robos y assassinats.

D' aixó no 'n tenim la culpa nosaltres, sino 'ls lladres y 'ls homes de la sanch calenta, que molt l' hi han de tenir perque á entradas de janer los bulli.

No faltava sino que robessin al bisbe de Avila y van ferho 'l diumenje passat mentres assistia a la funció de Santa Maria.

El *Correo catalan* se quedá com qui véu visions, davant del atreviment dels lladres.

Hi ha motiu: lladres que van a la iglesia...

Vaig a regalarlos per acabar, una série de máximas y pensaments de varios autors:

• Las donas nos agradan més pels seus vicis, que per las sevas virtuts.

• Lo temor de que 'ns prenguin per tontos fá dirnos sempre alguna tonteria, lo qual demostra que ho som.

• Regularment las donas no estiman pás als homes guapos; més s' estiman als homes que las troban guapas a n' ellas.

• Los parayguas son com los homes politichs; quan vé una forta tempestat se giran del revés.

• Lo primer marit que vá haberhi al mon, Adam, vá veure's enganyat. La primera dona, Eva, vá ser una coqueta. Lo primer fill, Cain, vá ser un assesi. Y després com volen que 'l mon valga alguna cosa!

QUENTOS.

Un cómic feya una comedia, y per donar més veritat al personaje, 'l director d' escena, vá manarli que 's tragués lo bigoti.

Peró l' endemá al rentarse, vá trobarse tant lleig sense bigoti, que per sortir al carrer vá determinar posarse'n un de postis.

En los exámens de un colegi de noyas, la mestra vá preguntar a una d' aquestas que no tenia més que cinch ó sis anys:

—Maria, ¿sabrias dirme que varen fer los israelitas al sortir del mar Roig?

La nena després de barrinar un ratet, vá respondre: —¡Que vol que fessin! van aixugarse ab una tobacallola.

Un caligrafo havia posat un cuadro a l' escaleta de casa seva ab lo següent titol: «*Reforma de letras.*»

Vá presentarse un quidam, dihent: —¿Es aquí ahont reforman las letras?

—Si, senyor. —Dons ja veurá, fassim lo favor (trayentse una lletra de cambi de la cartera) reformim aquesta xifra: aquí hont diu 1000 pessetas, pósimenhi 10.000.

Un crítich musical sortint de un suntuós funeral ab acompanyament de gran orquesta, deya:

—Los cantors tots tenen bona veu; lo que 'ls falta es sentiment. Y un concurrent l' hi deya: —¿Sab quan lo tindrian? Si no poguessin cobrar, perque llavors se moririan de gana.

Un aprenent sabaté cada dia anava a mirar los cambis corrents de ca'n Juandó.

—Noy, ¿qué miras aquí? vá preguntarli un dels dependents estranyat davant de aquella atenció y de aquella constancia.

—Que vol que miri: vinch a enterarme de si soparé ó no. —Que jugas a la bolsa?

—Jo nó: 'l meu amo hi juga, y si 'l paper baixa 'm fá anar al llit sense sopar.

TRENCA-CAPS.

XARADAS.

I. Total ma filla Clemencia un jove de Montornés y una tres quatre ab paciencia que a casa sovint vingués, Era un jove molt amable, pero dos tercera quatre, sense poderlo combatre, un mal que n' era incurable.

PAU SALA.

II. Anant per un prima dos, a tres total vaig trobar que fugia d' un primera que estava molt enrabiat.

ENRICH SANBONS.

MUDANSA.

De pujar a dalt d' un tot, un tot me varen donar, y 'm vaig fer tot, pero promte ab tot lo tingui curat.

UN RECOLETO.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

1 2 3 4 5 6 7 8 9—Un nom d' home.
1 2 3 4 5 6 9— » »
3 2 1 9 8— » »
3 9 1 2 8— » »
8 9 3 1 2—Una ópera.
3 9 1 2—Una ciutat.

TRES MOSCAS D' ASE.

GEROGLIFICH.

PPPP a TIB QUET Kaaaii
LO XICOT DE LA PEPETA.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ULTIM NÚMERO.

- XARADA 1.ª—Coloma.
- IDEM 2.ª—Voltant.
- MUDANSA.—Manela, Manila, manola.
- ANÀGRAMA.—Pati, pita, apit.
- TRENCA-CLOSCAS.—Norma.
- LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Isabel.
- ROMBO DE PARULAS.—
R
R a m
R a m o n
M o n
n
- GEROGLIFICH.—Castell vell res per ell.

ANUNCIS.

MEDICAMENTS DEL DR. WOOM.
NORT-AMERICÁ.

Aixarop lactífich per aumentar la cantitat y caritat de la llet. Interessantissim per mares y didas.
Aixarop pectoral per curar tota classe de Tos y demés enfermedades del pit.
Aixarop anti-diarreich-estomacal per combatre tota classe de diarreas y malalties del ventrell.
Únichs dipòsits en Barcelona, Gener, Petritxol, n.º 2. Jaraberia y Farmacia de Grau Inglada. Rambla de las Flors n.º 1.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

AB XARADAS, EPÍGRAMAS, ENDEVINALLAS Y FINIS GUIATS PER LAS CUINERAS.

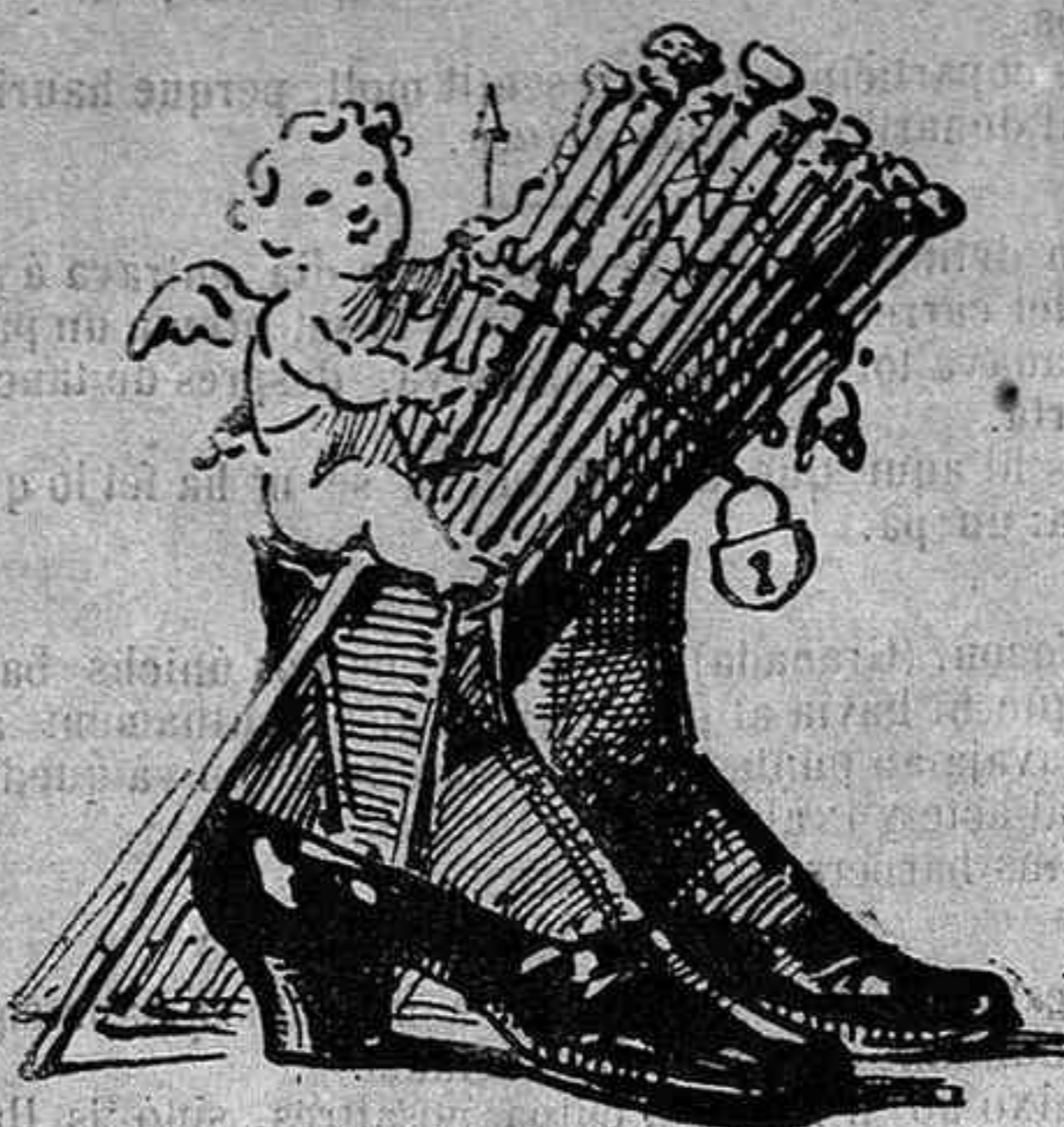
Gran assortit per tots los gustos y tolas las fortunas. Dibuxos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formas distintas y elegants, tamanyos de tolas classes y preus baratissims, desde 2 rals fins a 18. Tot aixó ho trobaran en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin a veure'ls y se convencerán que no exagerém.
VENTA AL PER MAJOR Y MENOR. Als corresponents s' otorgan grans rebaixas.

CALENDARIOS ILUSTRADOS EN FORMA DE LIBRO.

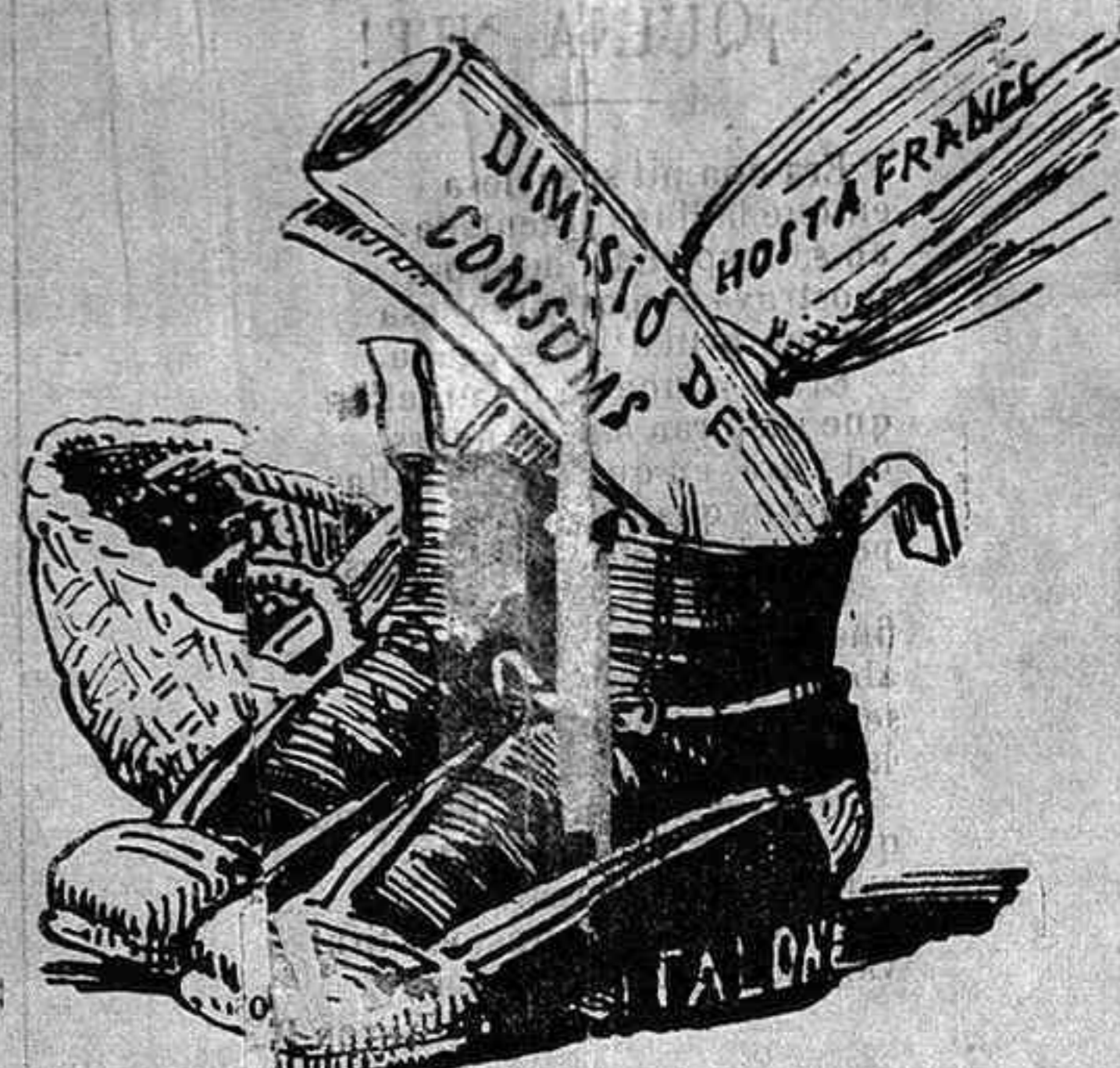
Almanaque de la Ilustracion, 8 rs.; de El Buñuelo, con cromos, 8 rs.; de La Alegria, Chistes, Tio Garcoma, Bueno, bonito y barato, Hispano Americano, Quitta pesares, Enciclopédico, La Risa, Los Maridos, etc. todos con láminas a 4 rs. El Cencerro, 2 rs. y El Cascabel 1 rs.—Se venden llibreria de Lopez, Rambla del Centro, 20.

Al Sr. Fontrodona.

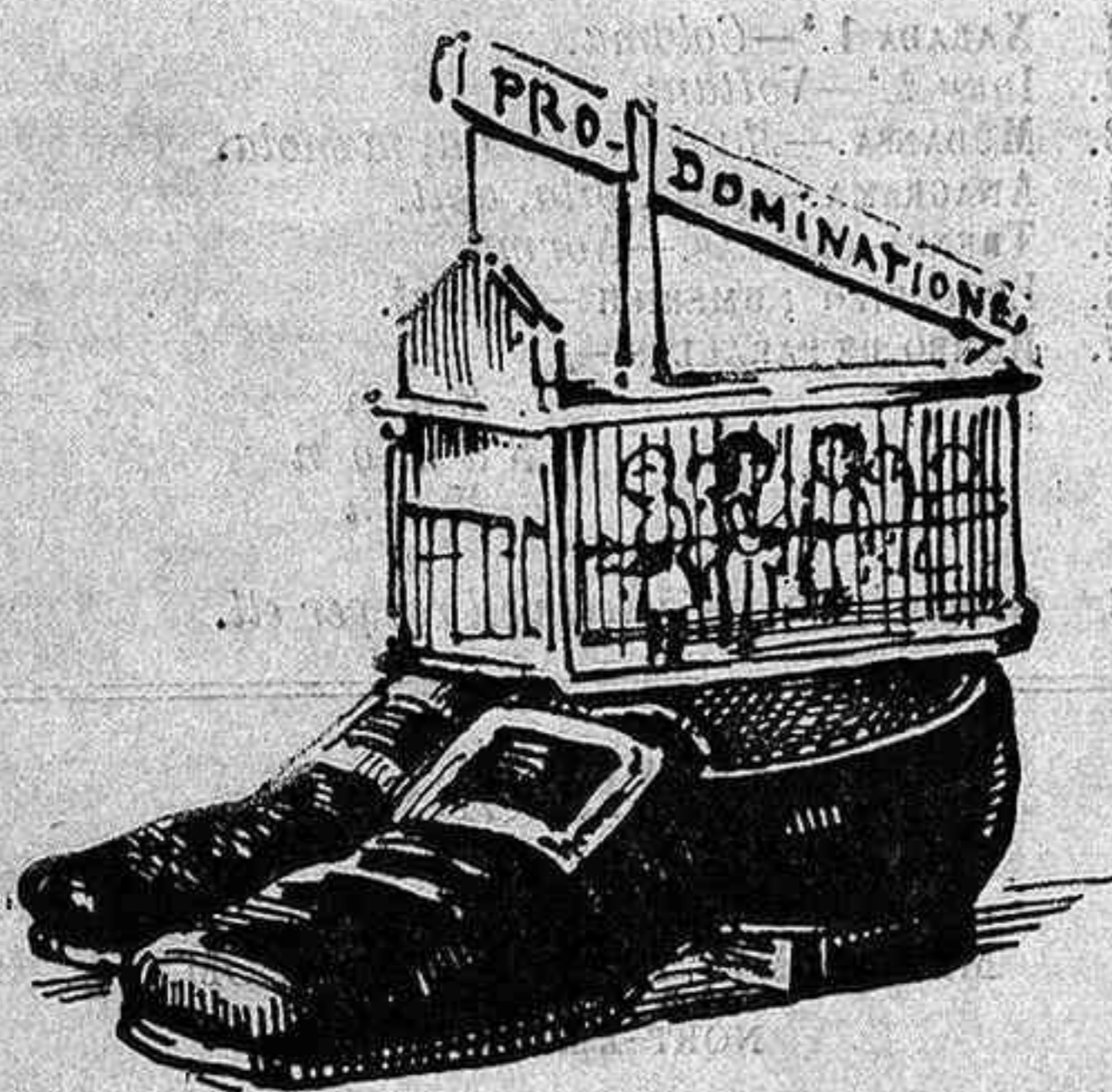
Al Arcalde.

Al Sr. Batllori.

A la majoria del Ajuntament.

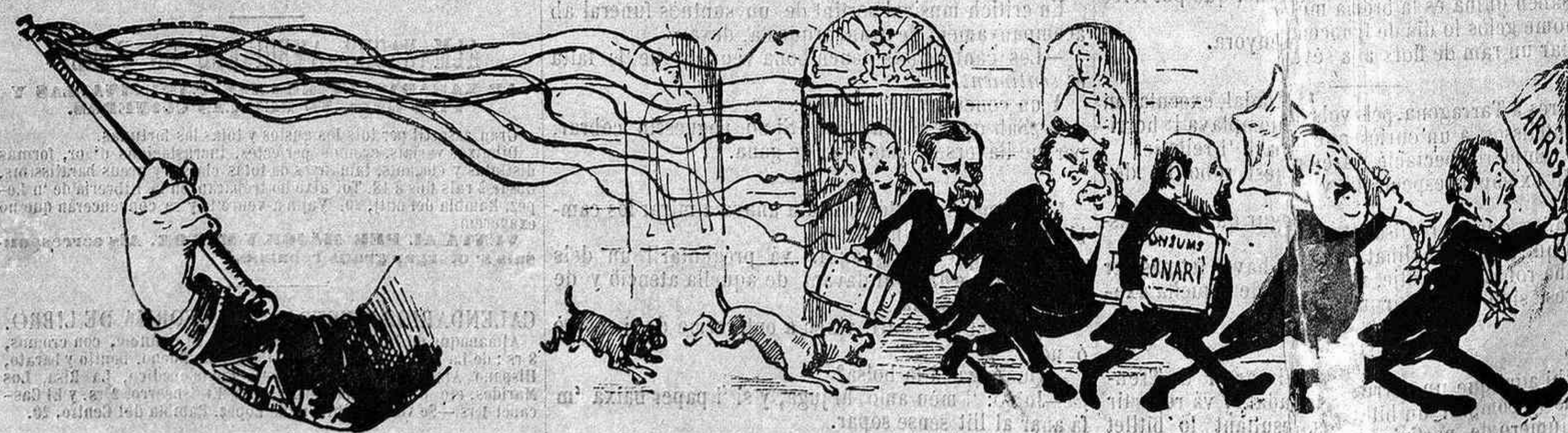
Als jesuitas.

Als frares descalsos.

Al pobre poble.

A la ciutat de Barcelona.